

še zaostalo. Da se pa kolikor možno neskrjan priodek prihodnje žetve omogoči, je potrebno, da se opozorijo na dotično prepopoved c. kr. poljedelskega ministerstva z dne 19. maja 1915, drž. zak. štev. 128, s katero se je pripovedalo pod kaznijo pokladati zeleno žito živini.

Devetinštirideset milijonov krov nas stane vojska vsak dan, piše „Prager Tagblatt.“

Devetinštirideset milijonov krov! Čeravno je nezaslišno, vendar se vprašamo! „Kaj vse bi se dalo v mirnem času narediti za ta grešni denar? Šole, bolnice, čitalnice in muzeje bi si lahko postavili. Urejeno bi bilo lahko socialno zavarovanje v nezaslišani potrati in nedosežni popolnosti. Za vsak ubogi milijon državnega proračuna bi se v mirnih časih razpravljalo in preprihalo brez konca in kraja, zdaj pa letijo milijoni v zrak, vsako urico dva milijona! Pa ne samo pri nas, v Nemčiji nič manj, najbrže še več; a pri naših sovražnikih ni ta račun nič manjši. Vse to se nakopičuje na milijarde in milijarde, ki bodo vse življenje, vsako kulturno gibanje in delo obremenjale ne-le nam in našim potomcem, ampak tudi otrokom naših otrok. Človeška fantazija je v obče preslab, da bi si zamogla predstavljati vso životarjenje in vse davke, ki bodo potrebiti, da bi se odstranilo te piramide dolgov. Razglasuje se celo vrsto novih dakov: kapljico na žareče železo. Če ne bodo dolgovi na kakšen način odpravljeni, bo imel denar zmiraj manjšo vrednost, bo otežkočal življenje vsakega posameznega državljanu in celo sam državni bankerot ne bodo nič drugega nego preznošen in brutalni način obdačenja vseh prebivalcev. A vendar še to vprašanje vojnih bremen ni najbolj žalostni stran vojske. Vojska stane še mnogo več: toplo, zdravo, nenadomestljivo človeško kri. Vsako poročilo generalnega štaba je druge vrste račun. Poveljnički računa z človeškim življenjem, prevdarja ali odvaga uspeh, računa z izgubami, ki so jih pričakovali, in se vprašuje, če je vrednost boja v razmerju s stroški. Pošilja se bataljone in polke v smrt, če to zahteva taktičen ali strategičen cilj. Včasih tudi preplača zmago. Nemci umejo ves čas štediti z moštvom in materialom, ali vendar imajo tudi oni grozne izgube. Doslej se računa na 7 milijonov človeških žrtev. A vojska se dotika tudi nas v zaledju z lakoto. Na frontah padajo krepki možje in mladeniči, cvet naroda, v zaledju pa v istih odstotkih starci žene in drobna deca. Grozno. Pa še ni videti konca.

Skoropadski se naslanja na Nemčijo. Skoropadski je te dni v Kijevu priredil pojedino, katere so se med drugimi udeležili tudi vojvoda Leuchtenberg, ministrski predsednik Lysogub in upravitelj zunanjega ministerstva Poltot. Med razgovorom o notranjem položaju je Skoropadski izjavil nekemu nemškemu časnikarju: „Z vso resnobo in čisto oficjalno, v navzočnosti ministrskega predsednika in upravitelja zunanjega ministerstva vabim potom Vašega lista nemške socialne demokrate, naj pošljejo tri člane v Ukrajino. Jamčim za to, da bodo najboljše sprejeti in na noben način ovirani. Lahko bodo videli vse, vse preskusili in z vsakim govorili in potem naj kot socialno poučeni in odkriti možje razglase resnico. Tesna naslonitev na Nemčijo ni samo notranja potreba, ki tiči v lastnem interesu Ukrajine, marveč je za sedaj in pozneje nujna potreba realne politike v obojestransko korist. Ne vem, od koga bi se za našo državno upravo več naučili in imeli več korist kot od Nemcev.“

Rekvizicije v Rumunski. Avstrijski državljanji, ki so bili po rumunskih četah v Rumunski odškodovani vsled rekvizicij brez potrdil, naj se v ta namen, da se jim napravijo nadomestna potrdila ob navedbi natančnega načina in morebitnih prič obrnejo na posredevnico za ohrambo avstrijske imovine v inozemstvu. (Schutzzelle für österreichische Vermögen im Auslande in Wien I, Stubenring Nr. 8.)

Rumunski kralj o sklenjenem miru z Rumunijo. Kralj Ferdinand je brzovajil ministrskemu predsedniku Marghilomanu: Vzamem na

znanje v Bukareštu sklenjen mir. Zahvaljujem se Vam in ostalim rumunskim delegatom za izpolnjeno težko in požrtvovalno delo, ki ste ga izvedli v varstvo naših pravic v bolestnih trenutkih. Kot kralj in Rumun popoloma zaupam bodočnosti mojega vrlega in hrabrega ljudstva. Zahvaljujem se Vam na zagotovitvi zaupanja, v napredek in moč dežele pod mojim in vodstvom dinastije.

Vojni kruh. Prejeli smo: Nič bi ne imeli zoper vojni kruh, saj smo prisiljeni računati z vsemi vojnimi posledicami, ki so vselej bile in bodo slabe. Toda nekaj drugega je, kar bi bilo pa lahko boljše in s tem ustrezeno marsikom, če ne znabiti vsem: to je snaga vojnega kruha. Snaga, lepa beseda, ki pa pri našem vojnem kruhu nikakor ne pride v poštov. Če se dobe v vojnem kruhu treske, pesek, papir, cunje ter gumbi, če se je dobil notri že cel šop las, cel šturek, če je neki gospod pogolnil z vojnim kruhom celo šivanko, ki mu jo je moral potegniti iz grla zdravnik, potem se pač lahko reče, da je vojni kruh nesnažen in da ga nihče ne more jesti s lastjo, če je še tako lačen. To je vse zato, ker moke nihče ne seje, dasi se pretresa kdove kod, predno nastane iz nje kruh.

Železniška nesreča. Iz Sarajeva poročajo, da se je ob hercegovsko-dalmatinski meji zgodila velika železniška nesreča. Vsled trčenja dveh vlakov je skočilo s tira sedem vagonov, dva sta padla preko nasipov. Deset oseb je težko ranjenih.

Hazardne igre v Budimpešti. Vojaška policija v Budimpešti je prišla na sled, da skoro po vseh večjih kavarnah igrajo hazardne igre za mnogo tisoč krov. V neki kavarni so zaplenili banko z vsebino 40.000 krov. V neki drugi kavarni so arretirali dva trgovca, ki sta igrala za 7000 krov.

Vojaški konji za poljedelce. Vojno ministerstvo je odredilo, da se bodo v svrhu pospeševanja poljedelstva oddajali vojaški konji v zasebno uporabo. Reflektanti dobe konje pri razpečevalnici konj (Pferdeverwertungsstelle) proti podpisu reverza.

Kaj vse pride v vojni kruh. Dandanes v hrani nismo nič izbirčni. Če ni pristne hranje, rabijo se razna nadomestila, ki jih ljudstvo vživa in navadno molči. Ali večkrat se rabijo pa že take snovi za vojna živila, da morajo z njimi zbuditi naše občno ogorčenje. Tako so na podlagi pritožb nekaterih konzumentov aprovizacijski kruh na Dunaju kemično preiskali in našli, da sestoji iz naslednjih snovi: plesniva moka, gnil, zmrzel krompir, repa, les, kreda in papirnata kaša. Časniškega papirja tako primanjkuje, da je večina časnikov primorana v več ko desetkrat manjšem obsegu izhajati nego pred vojsko, ali za kruh je papirnate kaše še vedno več ko preveč. Pač znamenje časa.

Naredba o uvedbi okrožij na Češkem. Dne 19. maja je državni zakonik priobčil ministerstvo na redbo o uvedbi okrožnih vlad na Češkem. Naredba določa, da se stalno nastavi na Češkem dvanaest uradnikov, ki bodo izven namestniškega sedeža v imenu namestnika reševali namestništvene posle. Uradniki se imenujejo okrožni glavarji, ozemlje na katero se razteza delokrog posameznika, okrožje in njihovemu vodstvu podrejeni urad — okrožna vlad. Kot prvi začeta poslovati 1. januarja 1919 okrožni vlad in Ljutomerica za okrožje Ljutomerice in Kraljevih Vinogradil za okrožje praške okolice. Okrožnim glavarjem se v njihovem uradnem okolišu nasprošno odkaže tisti stvarni delokrog, ki pripada po obstoječih zakonih in naredbah namestniku, posebno nadzorstvo nad podrejenimi oblastmi in organi, izdajanje uradnih odredb in ukrepov, kakor tudi pristojnost odločevanja v drugi instanci. Namestništvo ostane pridržano vrhovno nadzorstvo in tudi vrsta agend. Razen tega ostane kraljevo glavno mesto Praga z bližnjimi občinami, ki imajo tvoriti bodočo veliko Prago, tudi poslej pod neposredno podrejeno namestniku. Okrožja se bodo ustavljala polagoma, drugo za drugim: razen Kraljevih Vinogradov in Ljutomeric v Trutnovu, Budjevcac, Časovi, Taboru, Plznu, Pisku, Libercu, Jičinu, Hebu in Kraljevem

Gradcu. Varstva manjšin v okrožjih se na redba ne dotika.

Odbor, ki priredi avdijenco do presvitlega cesarja, je pod vodstvom okrajnega načelnika Orniga ob enem neumernu na to deloval, da se okraju tudi v gospodarskem oziru kolikor mogoče pomaga. Posrečilo se nam je tudi, da smo dobili iz Ogrskega pod največjimi težavami **50 vagonov krmilne slame.** Le ta se bude po primeri ceni razdelila med naše kmetovalce. Naznana se sprejema v pisanri „Štajerca“ v Ptiju.

Loterijske številke.

Gradec, 22. maja 1918: 59, 29, 35, 15, 49. Dunaj, 18. maja 1918: 39, 46, 29, 85, 45. Trst, 15. maja 1918: 47, 48, 65, 32, 80. Linc, 11. maja 1918: 64, 39, 80, 67, 87.

Znana eksportna firma Max Böhnel, Dunaj, IV. Margaretenstrasse 27/51 uvelda je novi, kako praktični ročni žitni mlin, s katerim se zamore žito grobo ali fino na moko zmleti. Milje vsaki hiši toplo priporočati.

Poziv!

Podpisani naznanjam naročnikom sodov, naj svoj les za sode v tem času v izdelovanje prinesejo, ker bi v jeseni težko bilo, sode v kratkem času izvršiti.

Obroče za sode dam jaz na razpolago ter se zaračuni izdelova je po zmernih cenah.

Kupujem tudi vsakovrstni les za sode in ga plačujem po najboljših cenah.

JOHANN STEUDTE

sodar, Ptuj.

Vinska zadruga v Ptui kupi vino po dobrini cen. Ponudbe se pošlje na gospoda načelnika Hans Perko v Ptju.

Razglas.

Na deželnih sadjarskih in vinogradniških šoli v Mariboru se razpiše z začetkom šolskega leta 1918/19 več deželnih prostih mest.

Prosilci za taka prosta mesta morajo biti na Štajersko pristojni in najmanje 16 let stari. Oni morajo svoje nekolekovane, na Štajerski deželnici odbor v Gradec naslovljene prošnje, katerim je dodati krstni in domovinski list, spričevalo o cepljenih kozah in o zdravju, nravnostno in odpustno spričevalo, do najkasneje 15. julija t. l. osebno ravnatelju deželne sadarske in vinogradniške šole v Mariboru predložiti, katera podaja natančnejša pojasnila.

Gradec, 4. maja 1918.

Od štajerskega deželnega odbora.

